

การพัฒนาทักษะปฏิบัติการแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน
ตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับมัลติมีเดียของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
**Developing Practical Skills in Folk Dance Performance Using Instructional
Model an According to Davies' Practical Skills Via of Grade 10 Students**

นฤเบศน์ ระดาเขต และ สุชีรินธ์ อามาตย์บัณฑิต

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

Narubet Radaket and Sukirin Amadbundit

Maha Sarakham University, Thailand

Corresponding Author, E-mail: 63010552012@msu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับมัลติมีเดีย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 70/70 2) เพื่อพัฒนาทักษะปฏิบัติการแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับมัลติมีเดีย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 3) เพื่อเปรียบเทียบทักษะปฏิบัติการแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับมัลติมีเดีย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนเรียนและหลังเรียน 4) เพื่อเปรียบเทียบความรู้การแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับมัลติมีเดีย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/4 โรงเรียนสารคามพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 นักเรียนจำนวน 36 คน ได้มาโดยวิธีสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster random Sample) ใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (1) แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับมัลติมีเดีย (2) แบบทดสอบความรู้ (3) แบบทดสอบทักษะปฏิบัติ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1) การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับมัลติมีเดีย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีประสิทธิภาพเท่ากับ 74.09/74.11 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด 2) การพัฒนาทักษะปฏิบัติการแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับมัลติมีเดีย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 อยู่ในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 82.50 3) การเปรียบเทียบทักษะปฏิบัติการแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน โดยใช้

* วันที่รับบทความ: 23 เมษายน 2565; วันแก้ไขบทความ 2 พฤษภาคม 2565; วันตอบรับบทความ: 12 พฤษภาคม 2565

Received: April 23, 2022; Revised: May 2, 2022; Accepted: May 12, 2022

รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของเดวีส์ร่วมกับมัลติมีเดีย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน คิดเป็นร้อยละ 74.11 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4) การเปรียบเทียบความรู้การแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของเดวีส์ร่วมกับมัลติมีเดีย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.17 และ 22.75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: ทักษะปฏิบัติของเดวีส์ร่วมกับมัลติมีเดีย; การแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน; แบบทดสอบ; ประสิทธิภาพ รูปแบบการเรียนการสอน

Abstracts

The objectives of this research were 1) to develop Practical Skills in Folk Dance Performance Using Instructional Model an According to Davies' Practical Skills Via Multimedia. effective according to criteria 70/70 2) To study the Practical Skills in Folk Dance Performance Using Instructional Model an According to Davies' Practical Skills Via Multimedia. 3) to compare the practical skills in Folk Dance Performance Using Instructional Model an According to Davies' Practical Skills Via Multimedia before and after school. 4) to compare the knowledge of Practical Skills in Folk Dance Performance Using Instructional Model an According to Davies' Practical Skills Via Multimedia before and after school. before and after school The sample group used in this research were students in grades 4/4 at Sarakhampittayakom School. A total of 36 students were obtained by Cluster random Sample. The classroom was used as a random unit. Research instruments (1) learning activities plan (2) knowledge test (3) practical skills test Statistics used in data analysis, percentage, mean and standard deviation.

The results of the research showed that 1) the development of a learning management plan the efficiency was equal to 74.09/74.11, which met the specified criteria. at a very good level accounted for 82.50 percent. 3) Comparison of skills in performing folk dance performances. after school is higher than before accounted for 74.11 percent, higher than the 70 percent threshold with statistical significance at the .05 level. 4) Comparison of knowledge of folk dance performances It uses a teaching model based on Davies' practical skills concept together with multimedia. of Mathayomsuksa 4 students after school was higher than before with mean values of 16.17 and 22.75 with statistical significance at the .05 level.

Developing Practical Skills in Folk Dance Performance Using Instructional Model an According to Davies' Practical Skills Via Multimedia of Grade 10 Students

Keywords: Davies' Practical Skills With Multimedia; Folk Dance Performance; Quiz, Teaching Style Performance

บทนำ

นาฏศิลป์เป็นศิลปะแห่งการละคร ฟ้อนรำ ดนตรี และเป็นศิลปวัฒนธรรมอย่างหนึ่งที่แสดงถึงความเป็นชาติ ที่เจริญรุ่งเรืองด้านวัฒนธรรม แสดงถึงลักษณะเอกลักษณ์ที่มีความโดดเด่นของความเป็นชาติไทย สืบทอดกันมาตั้งแต่บรรพบุรุษจนถึงปัจจุบัน (วิมลศรี อุปรมัย, 2555 : 23) นาฏศิลป์ยังมีความอ่อนช้อยงดงาม และมีลีลาท่าร่ายที่เป็นแบบฉบับ แสดงถึงความเป็นเอกลักษณ์ของชาติ สร้างความประทับใจผู้ดู นาฏยศาสตร์ในสมัยก่อนเป็นศิลปะที่แตกต่างกับศิลปะอื่น ๆ เพราะเก็บรักษาไว้ได้ในตัวคนเท่านั้น ไม่อาจเก็บไว้ได้อย่างถาวร (พิมพ์ดี จันทรโกศล, 2557 : 56) การแสดงนาฏศิลป์เป็นการเคลื่อนไหวร่างกายด้วยท่าทางที่ประดิษฐ์คิดค้นขึ้นมาออกมาเป็นแบบแผนทั้งงดงาม เพื่อโน้มน้าวให้ผู้ชมมีอารมณ์ร่วมและคล้อยตาม ซึ่งการแสดงนาฏศิลป์ของไทยเราประกอบด้วย ฟ้อนรำ ละคร โขน และการแสดงพื้นเมือง (พื้นบ้าน) การเรียนนาฏศิลป์มีประโยชน์ต่อเด็ก คือ ช่วยพัฒนาด้านร่างกาย ธรรมชาติของเด็กนั้นจะไม่ชอบอยู่นิ่ง แต่ชอบการเคลื่อนไหวร่างกายในการเดิน วิ่ง กระโดด ยักย้ายร่างกายไปมา ส่งผลให้เด็กคล่องแคล่วกระฉับกระเฉง ช่วยพัฒนาด้านอารมณ์ ขณะที่เด็กได้เคลื่อนไหวร่างกายในการฟ้อนรำหรือเต้นระบำประกอบเพลงนั้น เด็กจะมีความสุขสนุกสนานเพลิดเพลิน ได้ปลดปล่อยความเครียดที่มีอยู่ ส่งผลให้เด็ก ๆ มีอารมณ์เบิกบานแจ่มใส กล้าแสดงออกในสิ่งที่เด็กขาดความมั่นใจ ทำให้มีความมั่นใจในตัวเองมากขึ้น (แพง ชินพงศ, 2560 : ออนไลน์)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 สาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระนาฏศิลป์ ได้มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนให้เป็นพลังสำคัญของประเทศชาติ มีความรู้และทักษะพื้นฐาน โดยพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจ มีทักษะวิธีการทางศิลปะ เกิดความซาบซึ้งในคุณค่าของศิลปะ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงออกอย่างอิสระในศิลปะแขนงต่าง ๆ ประกอบด้วยสาระสำคัญ คือ ทศนศิลป์ ดนตรี และนาฏศิลป์ ซึ่งในส่วนของสาระนาฏศิลป์นั้น หลักสูตรแกนกลางการศึกษา พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดจุดหมายให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจองค์ประกอบนาฏศิลป์ แสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ ใช้ศัพท์เบื้องต้นทางนาฏศิลป์ วิเคราะห์วิพากษ์วิจารณ์คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึกความคิดอย่างอิสระ สร้างสรรค์การเคลื่อนไหวในรูปแบบต่าง ๆ ประยุกต์ใช้นาฏศิลป์ในชีวิตประจำวัน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 33) ในการพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ฝึกละให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถในการเรียนรู้ และพัฒนาตนเองได้โดยถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด และผู้สอนควรจัดเนื้อหาสาระกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจความถนัดของผู้เรียน

ในศตวรรษที่ 21 มนุษย์ดำรงชีวิตในโลกแห่งเทคโนโลยีใช้เทคโนโลยีเป็นส่วนหนึ่ง ในการดำเนินชีวิตประจำวันทุก ๆ ด้าน มากขึ้น ในระบบการศึกษาเองก็เช่นเดียวกัน เทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทในการจัดการเรียนการสอนหลากหลายด้าน ดังนั้นทักษะด้านเทคโนโลยีจึงมีความสำคัญเป็นอย่างมากและหลีกเลี่ยงไม่ได้ ทั้งกับครูผู้สอนและผู้เรียน จึงทำให้ระบบการศึกษามีการพัฒนาให้สอดคล้องกับภาวะสภาพความเป็นจริง เกิดเป็นแนวคิดเรื่องการเรียนรู้และเป็นทักษะสำคัญที่เยาวชนในยุคสมัยปัจจุบันต้องมี ต้องใช้ เพื่อให้

นักเรียนสามารถออกไปดำรงชีวิต ในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด (Century Learning, 2019 : online) จากการศึกษาการจัดการเรียนการสอนวิชานาฏศิลป์ ในปัจจุบันพบว่า เป็นการจัดการเรียนการสอนรูปแบบการบรรยายถ่ายทอดและอธิบายประกอบท่าทาง ให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติในห้องสี่เหลี่ยมที่ล้อมรอบไปด้วยกระจก ทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย ไม่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นหรือคิดท่าทางและหาความรู้ที่แปลกใหม่ ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนครูผู้สอนจึงควรมีวิธีการจัดการเรียนรู้ที่ทันสมัยและแปลกใหม่ โดยใช้ทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวิสร่วมกับสื่อมัลติมีเดียมาใช้ในการสอน (อนุวัฒน์ เดชไธสง, 2553 : 34) และจากการตรวจสอบข้อมูลด้านการศึกษาจากฝ่ายวิชาการ โรงเรียนสารคามพิทยาคม ในปีที่ผ่านมา คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระนาฏศิลป์ พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 68.59 ซึ่งต่ำกว่าเป้าหมายที่ทางโรงเรียนได้กำหนดไว้ คือ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 จากการสำรวจข้อมูลเบื้องต้นโดยการสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการกับครูผู้สอนวิชานาฏศิลป์ของโรงเรียน

การมีทักษะปฏิบัติด้านนาฏศิลป์ได้นั้น จะต้องได้รับการฝึกฝนจนเกิด ความชำนาญ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวิส เป็นรูปแบบจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการกระทำ การลงมือปฏิบัติจริง โดยมีหลักการที่ว่าครูผู้สอนจะต้องแบ่งเนื้อหาของหน่วยใหญ่ออกเป็นเนื้อหาย่อยให้ละเอียด เพื่อให้การจัดการเรียนการสอน มีประสิทธิภาพ ผู้สอนจึงจำเป็นต้องอาศัยเทคนิคและวิธีการถ่ายทอด ซึ่งจากการศึกษาของผู้วิจัย พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะพิสัยที่น่าสนใจ และสอดคล้องกับการเรียนการสอนนาฏศิลป์ คือ ทักษะปฏิบัติของเดวิส อ้างถึงใน (ทิศนา แคมณี, 2555 : 40) ซึ่งประกอบไปด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ 2) ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย 3) ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย 4) ขั้นให้เทคนิควิธีการ 5) ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย ๆ จากการศึกษาระบบการทั้ง 5 ขั้น นอกจากผู้เรียนจะได้รับการพัฒนาทักษะปฏิบัติอย่างเต็มศักยภาพแล้ว ยังสามารถปลูกฝังให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่เกิดขึ้นในตัวผู้เรียนได้อีกด้วย

สื่อมัลติมีเดียมีความสำคัญอย่างยิ่งที่เห็นได้ชัดเจนในสถานการณ์ขณะนี้ มีการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบออนไลน์ สิ่งที่จะช่วยในการกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจมากขึ้น คือ มัลติมีเดีย ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนผู้วิจัยจึงนำวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ทันสมัยและแปลกใหม่ โดยใช้ทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวิสร่วมกับสื่อมัลติมีเดียมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ในการผลิตสื่อมัลติมีเดีย นั้นจะมีองค์ประกอบอยู่หลายองค์ประกอบ ซึ่งแต่ละองค์ประกอบก็มีความสำคัญไม่น้อยกว่ากัน โดยทั่วไปจะมีองค์ประกอบของการผลิตสื่อมัลติมีเดีย (พงษ์ศักดิ์ ไชยทิพย์, 2560 : 83) ซึ่งเทคโนโลยีจะช่วยให้คอมพิวเตอร์หรือโทรศัพท์นั้นสามารถผสมผสานกันระหว่าง ข้อมูล ข้อความ ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว แอนิเมชันและเสียง อีกทั้งการนำเอาระบบตอบโต้กับผู้ใช้งานมาผสมผสานเข้าด้วยกัน (นันทน์ เรืองฤทธิ์, 2561 : 27) นอกจากนั้นสื่อมัลติมีเดียยังสามารถพัฒนาและประยุกต์ใช้ร่วมกับทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวิส เพื่อจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

เป็นไปตามเป้าหมายของผู้สอน และยังสามารถเรียนรู้ได้ตามอัธยาศัย เหมาะสำหรับการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน (พงษ์ศักดิ์ ไชยทิพย์, 2560 : 84)

จากสภาพที่พบในชั้นเรียนและผลการวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นว่าการสอนด้วยวิธีการเรียนรูปแบบตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของเดวิส น่าจะเป็นวิธีที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความรู้และความเข้าใจ ในเนื้อหาของรายวิชาการพัฒนาหลักสูตรได้ดียิ่งขึ้น รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส (Davies Instructional Model) เป็นรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติที่เหมาะสมสำหรับการจัดการเรียนการสอนของกลุ่มสาระศิลปะ ซึ่งเดวิส (Davies, 1971, อ้างถึงใน นิกุล เปี่ยมมัลย์, 2560 : 45) ได้นำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะปฏิบัติไว้ว่า ทักษะส่วนใหญ่จะประกอบไปด้วยทักษะย่อย ๆ จำนวนมาก การฝึกให้ผู้เรียนสามารถทำทักษะย่อย ๆ เหล่านั้นได้ก่อนแล้วค่อยเชื่อมโยงต่อเป็นทักษะใหญ่จะช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จได้ดี การจัดการสอนโดยใช้แนวคิดของเดวิส เพราะเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติงานด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องเป็นลำดับขั้นตอนทั้งการทำงานเป็นรายบุคคลและการทำงานเป็นกลุ่ม ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนสามารถทำงานได้บรรลุเป้าหมาย ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักคิดวิเคราะห์งาน วางแผนในการทำงานอย่างมีขั้นตอนและมีการประเมินผลการทำงานตั้งแต่วางแผนก่อนการทำงาน ขณะทำงาน และเมื่อทำงานเสร็จแล้ว ทำให้เกิดการพัฒนาอยู่เสมอ

ดังนั้น ในการสอนทักษะปฏิบัติการแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับมัลติมีเดีย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มาส่งเสริมให้เด็กได้มีทักษะปฏิบัติที่สูงขึ้นและมีความสนใจมากยิ่งขึ้นและนำผลการศึกษาค้นคว้าไปใช้ในการพัฒนาปรับปรุงและแก้ไขปัญหาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะให้มีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับมัลติมีเดีย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 70/70
2. เพื่อพัฒนาทักษะปฏิบัติการแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับมัลติมีเดีย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
3. เพื่อเปรียบเทียบทักษะปฏิบัติการแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับมัลติมีเดีย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนเรียนและหลังเรียน
4. เพื่อเปรียบเทียบความรู้ด้านการแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับมัลติมีเดีย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนเรียนและหลังเรียน

ระเบียบวิธีวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi – Experimental Research) กับกลุ่มตัวอย่างได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการและเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสารคามพิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 17 ห้องเรียน นักเรียนจำนวน 616 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสารคามพิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 1 ห้องเรียน คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/4 นักเรียนจำนวน 36 คน ได้มาโดยวิธีสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster random Sample) ใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับมัลติมีเดีย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 14 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 14 ชั่วโมง

2. แบบทดสอบความรู้และแบบทดสอบทักษะปฏิบัติ มีเนื้อหาในส่วนของประวัติและความเป็นมาของการแสดง องค์ประกอบของการแสดง ข้อสอบอัตนัย จำนวน 10 ข้อ ข้อละ 3 คะแนน รวมทั้งหมด 30 คะแนน

3. แบบทดสอบทักษะปฏิบัติ แบ่งออกเป็น 5 ด้าน 1) การปฏิบัติท่ารำถูกต้อง 2) สลีลาในการปฏิบัติท่ารำ 3) จังหวะในการปฏิบัติท่ารำและการสื่ออารมณ์ 4) ปฏิบัติตามขั้นตอนในการแต่งหน้า 5) ออกแบบเครื่องแต่งกาย จำนวน 5 ข้อ ข้อละ 4 คะแนน รวมทั้งหมด 20 คะแนน

การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ

1. การสร้างและการหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาที่ยึดตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มาตรฐานตัวชี้วัด มาตรฐานการเรียนรู้ที่เหมาะสมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1.2 ศึกษาการสร้างแผนการพัฒนาทักษะปฏิบัติการแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับมัลติมีเดีย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จากหนังสือเอกสาร และหลักการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

1.3 กำหนดขอบเขตเนื้อหากิจกรรม จุดประสงค์การเรียนรู้ในแผนการพัฒนาทักษะ
ปฏิบัติการแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน

1.4 จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติการแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน โดยใช้
รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับมัลติมีเดีย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่
4 ประกอบด้วยองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้

การเรียนรู้และตัวชี้วัด เรียงลำดับจากง่ายไปหายาก โดยในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้
ตามขอบเขตเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จำนวน 14 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง
รวมทั้งหมด 14 ชั่วโมง

1.5 นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์

1.6 นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ
จำนวน 5 ท่าน

1.7 นำคะแนนที่ได้จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 คน นำมาหาค่าเฉลี่ย แล้ว
นำค่าเฉลี่ยมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์

1.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลองกับนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
โรงเรียนสารคามพิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 1 ห้องเรียน คือ ห้อง ม.4/16 จำนวน 36 คน ที่
ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง หาข้อบกพร่อง และปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้

1.9 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงสมบูรณ์แล้ว จากนั้นนำไปจัดพิมพ์ฉบับจริง
เพื่อนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนต่อไป

2. การสร้างแบบประเมิน

2.1 การสร้างแบบประเมินทักษะความรู้การแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน

2.1.1 ศึกษาเอกสารหลักสูตร ได้แก่ คู่มือครูคู่มือการวัดผลประเมินผลวิธีการสร้าง
และวิธีการเขียนข้อสอบที่ยึดตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

2.1.2 วิเคราะห์หลักสูตร โดยพิจารณาความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาในหน่วยการ
เรียนรู้กับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้

2.1.3 สร้างแบบประเมินทักษะความรู้ กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อสร้าง
ข้อสอบให้ครอบคลุมสาระการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ เป็นแบบทดสอบชนิดอัตนัย จำนวน 10 ข้อ

2.1.4 นำแบบประเมินทักษะความรู้การแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน เสนอต่ออาจารย์ที่
ปรึกษาวิทยานิพนธ์

2.1.5 นำแบบประเมินทักษะความรู้ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม
จำนวน 5 ท่าน

2.1.6 นำแบบประเมินทักษะความรู้การแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว
เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ

2.1.7 นำแบบประเมินทักษะความรู้ จัดพิมพ์เป็นฉบับจริง เพื่อนำไปทดลองกับกลุ่ม
ตัวอย่างต่อไป

2.2 การสร้างแบบประเมินทักษะปฏิบัติการแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน

2.2.1 ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวัดทักษะปฏิบัติจากหนังสือและ
ประเมินทักษะปฏิบัติ

2.2.2 ศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาที่ยึดตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน
พุทธศักราช 2551

2.2.3 วิเคราะห์สาระการเรียนรู้และเลือกพฤติกรรมการปฏิบัติที่จะใช้เกณฑ์วัด
ความสามารถในทักษะปฏิบัติการแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน

2.2.4 สร้างแบบทดสอบทักษะปฏิบัติการแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน กำหนดรายการ
แบบประเมินและเกณฑ์การตรวจให้คะแนนการประเมินทักษะปฏิบัติ

2.2.5 นำแบบประเมินทักษะปฏิบัติการแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว
เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม จำนวน 5 ท่าน

2.2.6 นำแบบประเมินทักษะปฏิบัติการแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน มาปรับปรุงแก้ไข
ตามคำแนะนำของ ผู้เชี่ยวชาญ

2.2.7 นำแบบประเมินทักษะปฏิบัติการแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว
เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ

2.2.8 นำแบบประเมินทักษะปฏิบัติการแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน จัดพิมพ์เป็นฉบับจริง
เพื่อนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/4 จำนวน 36 คน

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) ด้วยแบบทดสอบทักษะปฏิบัติ

4.2 ผู้วิจัยนำการแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดทักษะ
ปฏิบัติของเดวิสร่วมกับมัลลิมิเดีย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และแผนการจัดการเรียนรู้ ที่ผ่านการ
ตรวจสอบคุณภาพแล้ว ไปทดลองสอบด้วยตนเอง ในภาคที่ 2 ปีการศึกษา 2564 ระหว่างเดือนมกราคม ถึง
เดือนกุมภาพันธ์ 2565 ใช้เวลาทั้งหมด 14 ชั่วโมง ไม่รวมกับเวลาทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

4.3 ดำเนินการประเมินทักษะปฏิบัติการแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับมัลติมีเดีย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

4.4 หลังสิ้นสุดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทุกชุดแล้ว ทำการทดสอบหลังเรียน (Post-test) ด้วย แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ชุดเดิมที่ใช้ในการแบบทดสอบก่อนเรียนตรวจให้คะแนนและนำไปวิเคราะห์ข้อมูล

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

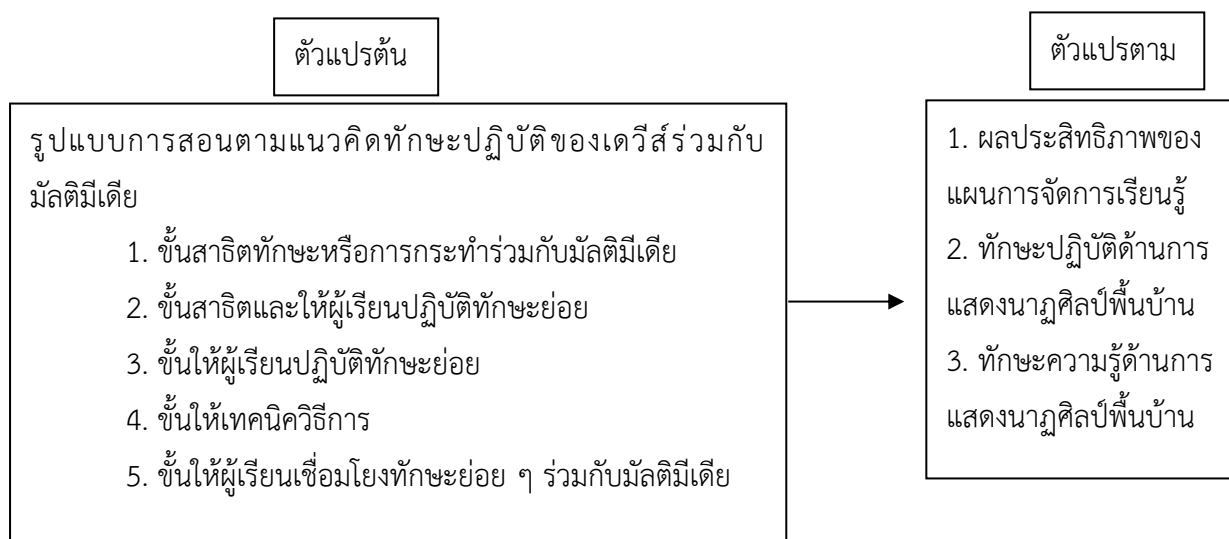
5.1 วิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะปฏิบัติการแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับมัลติมีเดีย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนเรียนและหลังเรียน

1. ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)
2. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
3. วิเคราะห์ความแตกต่างโดยการทดสอบค่าทีแบบไม่เป็นอิสระ (t-test) แบบDependent

5.2 วิเคราะห์ความสามารถในการสร้างสรรค์ผลงาน โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับมัลติมีเดีย

1. ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)
2. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

การวิจัยการพัฒนาทักษะปฏิบัติการแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับมัลติมีเดีย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสารคามพิทยาคม ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 สรุปผลได้ดังนี้

1. การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับมัลติมีเดีย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีประสิทธิภาพเท่ากับ 74.09/74.11 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

ตารางที่ 1 ผลการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับมัลติมีเดีย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ (E1/E2) 70/70

ผลของกิจกรรมการเรียนรู้	N	คะแนนเต็ม	$\bar{x}$	ร้อยละ	S.D
ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E ₁)	36	100	74.09	74.09	4.69
ประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์ (E ₂)	36	100	37.06	74.11	1.49
ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ E1/E2 เท่ากับ 74.09/74.11					

จากตารางที่ 1 พบว่า การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับมัลติมีเดีย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพของกระบวนการ (E₁) เท่ากับ 74.09 และมีประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E₂) เท่ากับ 74.11 แสดงให้เห็นว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ 74.09/74.11

2. การพัฒนาทักษะปฏิบัติการแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับมัลติมีเดีย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 อยู่ในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 82.50

ตารางที่ 2 คะแนนของนักเรียนหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติการแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับมัลติมีเดีย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

เลขที่	รายการประเมิน					คะแนนเต็ม (20)	คะแนนที่ได้	ร้อยละ	ระดับคุณภาพ
	ปฏิบัติทำถูกต้อง	ลีลาท่าทางในการปฏิบัติท่าทำ	จังหวะในการปฏิบัติท่ารำและการสื่อสารอารมณ์	สามารถปฏิบัติตามขั้นตอนในการแต่งหน้า	ออกแบบเครื่องแต่งกายในการแสดง				
	(4)	(4)	(4)	(4)	(4)				
1	3	3	3	4	4	20	17	85.00	ดีมาก
2	3	3	3	4	4	20	17	85.00	ดีมาก
3	3	4	3	4	3	20	17	85.00	ดีมาก
4	3	2	4	3	4	20	16	80.00	ดีมาก
5	2	4	4	3	3	20	16	80.00	ดีมาก
6	4	3	4	4	4	20	19	95.00	ดีมาก
7	3	3	3	3	4	20	16	80.00	ดีมาก
8	4	4	3	3	4	20	18	90.00	ดีมาก
9	3	2	4	4	4	20	17	85.00	ดีมาก
10	3	4	3	4	3	20	17	85.00	ดีมาก
11	3	3	4	4	4	20	18	90.00	ดีมาก
12	3	3	3	4	4	20	17	85.00	ดีมาก
13	3	3	4	4	3	20	17	85.00	ดีมาก
14	2	4	2	3	4	20	15	75.00	ดี
15	3	3	3	3	3	20	15	75.00	ดี
16	3	3	4	4	4	20	18	90.00	ดีมาก
17	2	3	4	3	3	20	15	75.00	ดี
18	3	3	4	4	4	20	18	90.00	ดีมาก
19	3	3	4	3	3	20	16	80.00	ดีมาก

20	3	3	4	3	4	20	17	85.00	ดีมาก
21	3	3	3	3	3	20	15	75.00	ดี
22	2	3	3	4	3	20	15	75.00	ดี
23	3	3	3	4	4	20	17	85.00	ดีมาก
24	3	3	3	4	3	20	16	80.00	ดีมาก
25	3	3	2	4	4	20	16	80.00	ดีมาก
26	3	3	3	3	3	20	15	75.00	ดี
27	3	2	2	4	4	20	15	75.00	ดี
28	4	3	3	4	3	20	17	85.00	ดีมาก
29	4	2	3	3	4	20	16	80.00	ดีมาก
30	3	3	2	3	4	20	15	75.00	ดี
31	3	3	3	3	4	20	16	80.00	ดีมาก
32	4	3	3	4	4	20	18	90.00	ดีมาก
33	4	2	3	3	4	20	16	80.00	ดีมาก
34	4	3	2	3	4	20	16	80.00	ดีมาก
35	4	3	3	4	4	20	18	90.00	ดีมาก
36	3	3	3	4	4	20	17	85.00	ดีมาก
ค่าเฉลี่ยรวม							16.50	82.50	ดีมาก

จากตารางที่ 2 สรุปได้ว่า จากการพัฒนาทักษะปฏิบัติการแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของเดวีส์ร่วมกับมัลติมีเดีย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 36 คน พบว่า นักเรียนมีคะแนนทักษะปฏิบัติระดับดีมาก จำนวน 28 คน นักเรียน มีคะแนนทักษะปฏิบัติระดับดี จำนวน 8 คน โดยภาพรวมพบว่า นักเรียนมีทักษะปฏิบัติการแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน หลังเรียนอยู่ในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 82.50

3. การเปรียบเทียบทักษะปฏิบัติการแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของเดวีส์ร่วมกับมัลติมีเดีย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน คิดเป็นร้อยละ 74.11 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบทักษะปฏิบัติการแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับมัลติมีเดีย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนเรียนและหลังเรียน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 36 คน

การทดสอบ	N	$\bar{x}$	S.D.	ร้อยละ	df	t	Sig.(1-tailed)
ก่อนเรียน	36	23.72	2.51	47.66	35	29.74*	0.000
หลังเรียน	36	37.08	1.48	74.11			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 3 พบว่า ผลการเปรียบเทียบทักษะปฏิบัติการแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับมัลติมีเดีย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนเรียนและหลังเรียน มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 23.72 คะแนน และ 37.08 คะแนนตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. การเปรียบเทียบความรู้การแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับมัลติมีเดีย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนเรียนและหลังเรียน

ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบความรู้การแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับมัลติมีเดีย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนเรียนและหลังเรียน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 36 คน

การทดสอบ	N	$\bar{x}$	S.D.	ร้อยละ	df	t	Sig.(1-tailed)
ก่อนเรียน	36	16.17	1.48	23.08	35	18.79*	0.000
หลังเรียน	36	22.75	1.11	26.40			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4 พบว่า ผลการเปรียบเทียบความรู้การแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับมัลติมีเดีย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนเรียนและหลังเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.17 และ 22.75 และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยการพัฒนาทักษะปฏิบัติการแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับมัลติมีเดีย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสารคามพิทยาคม ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 ขออภิปรายผลการวิจัยดังนี้

1. การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของเดวิส ร่วมกับมัลติมีเดีย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสารคามพิทยาคม ได้ค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 74.09/74.11 หมายความว่า นักเรียนสามารถปฏิบัติกิจกรรมนาฏศิลป์ได้ถูกต้อง โดยเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 74.09 และนักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน จากการใช้แบบประเมินทักษะปฏิบัติการแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน ได้ถูกต้อง เฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 74.11 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องมาจากแผนการจัดการเรียนรู้ ที่พัฒนาทักษะปฏิบัติการแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของ เดวิสร่วมกับมัลติมีเดีย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้สร้างถูกต้องตามหลักการจัด กิจกรรมตามลำดับขั้นตอนของแนวคิดทฤษฎี (ทิตนา แชนณี, 2545 : 36) ได้กล่าวไว้ว่า ทักษะส่วนใหญ่จะ ประกอบไปด้วยทักษะย่อย ๆ จำนวนมาก ในการฝึกให้ผู้เรียนสามารถทำทักษะย่อย ๆ เหล่านั้นได้ก่อนแล้ว ค่อยเชื่อมโยงต่อกันไปเป็นทักษะใหญ่ จะช่วยในการแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอน ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ ฝึกปฏิบัติทักษะตามขั้นตอนได้อย่างถูกต้องและเกิดความชำนาญ นอกจากนี้ยังช่วยกระตุ้นความสนใจ ทำให้ ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นต่อการเรียนมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (ปนัดดา แสนสิงห์, 2562 : 64) ได้ทำการวิจัย การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของ Davies ประกอบสื่อ ผลการวิจัย พบว่า การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของเดวิส ร่วมกับมัลติมีเดีย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ 74.09/74.11

2. การศึกษาทักษะปฏิบัติการแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิด ทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับมัลติมีเดีย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 36 คน พบว่า นักเรียนมี คะแนนทักษะปฏิบัติระดับดีมาก จำนวน 28 คน นักเรียน มีคะแนนทักษะปฏิบัติระดับดี จำนวน 8 คน โดย ภาพรวมพบว่า นักเรียนมีทักษะปฏิบัติการแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน หลังเรียนอยู่ในระดับดีมาก คิดเป็นค่าเฉลี่ย ร้อยละ 82.50 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อุมาริ นาสมทอง (2559 : 72-74) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ เรื่อง การประดิษฐ์ทำรำประกอบเพลงไทยสากล กลุ่มสาระการ เรียนรู้ศิลปะ สำหรับนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า นักเรียนมีความสามารถด้านทักษะปฏิบัติ นาฏศิลป์เรื่องการประดิษฐ์ทำรำประกอบเพลงไทยสากล มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 87.67

3. การเปรียบเทียบทักษะปฏิบัติการแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนตาม แนวคิดทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับมัลติมีเดีย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน คิดเป็นร้อยละ 74.11 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องมาจากการจัด

กระบวนการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับมัลติมีเดีย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งมีประโยชน์ต่อครูและนักเรียน โดยช่วยให้นักเรียนเกิดความรู้ มีทักษะการเรียนรู้วิชานาฏศิลป์ กล้าคิด กล้าแสดงออกอย่างมั่นใจ ได้ฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง ทำให้รู้สึกภาคภูมิใจ ในตนเอง การฝึกปฏิบัติกิจกรรมช่วยให้ครูและนักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้เกิดความคุ้นเคยและเป็น กันเองมากยิ่งขึ้น เป็นผลมาจากการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ ที่ช่วยกระตุ้นและส่งเสริมให้ นักเรียนเรียนรู้ได้ดีขึ้น จนเกิดเป็นความรู้และทักษะที่คงทน ส่งผลให้นักเรียนมีความรู้หลังเรียนสูงขึ้น ซึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของ (ปนัดดา แสนสิงห์, 2562 : 64) ได้ศึกษาการพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ ตามแนวคิดของ Davies ประกอบสื่อ ผลการวิจัย พบว่า 2) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้การ จัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของ Davies ประกอบสื่อมัลติมีเดีย เรื่อง รำวงมาตรฐาน มีคะแนนหลัง การจัดการเรียนรู้สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 ซึ่งคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

4. การเปรียบเทียบความรู้การแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิด ทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับมัลติมีเดีย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน มี ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 16.17 และ 22.75 ทั้งนี้เนื่องมาจากการจัดกระบวนการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน ตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับมัลติมีเดีย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่ง มีประโยชน์ต่อครูและนักเรียน โดยช่วยให้นักเรียนเกิดความรู้ มีทักษะการเรียนรู้วิชานาฏศิลป์ กล้าคิด เป็นผล มาจากการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ ที่ช่วยกระตุ้นและส่งเสริมให้นักเรียนเรียนรู้ได้ดีขึ้น จน เกิดเป็นความรู้และทักษะที่คงทน ส่งผลให้นักเรียนมีความรู้หลังเรียนสูงขึ้น

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะปฏิบัติการแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับมัลติมีเดีย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่พบว่า 1) ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E1) เท่ากับ 74.09 และมีประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E2) เท่ากับ 74.11 แสดงให้เห็นว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ 74.09/74.11 2) นักเรียนมีคะแนน ทักษะปฏิบัติระดับดีมาก จำนวน 28 คน นักเรียน มีคะแนนทักษะปฏิบัติระดับดี จำนวน 8 คน โดยภาพรวม พบว่า นักเรียนมีทักษะปฏิบัติการแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน หลังเรียนอยู่ในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 82.50 3) ผลการเปรียบเทียบทักษะปฏิบัติการแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน ก่อนเรียนและหลังเรียน มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 23.72 คะแนน และ 37.08 คะแนนตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน คะแนน สอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4) ผลการเปรียบเทียบความรู้การแสดง

นาฏศิลป์พื้นบ้าน ก่อนเรียนและหลังเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.17 และ 22.75 และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน คะแนนสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1. ครูผู้สอนต้องมีความเข้าใจเนื้อหาและรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทักษะปฏิบัติของเดวิส ร่วมกับมัลติมีเดียอย่างลึกซึ้ง เพื่อจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์ต่อผู้เรียนมากที่สุด
2. ครูผู้สอนต้องมีความรู้ความเข้าใจพื้นฐาน ในการใช้แอปพลิเคชัน YouTube TikTok อย่างชำนาญ เพื่อจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์ต่อผู้เรียนมากที่สุด
3. การที่ครูผู้สอนจะพัฒนาทักษะปฏิบัติการแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้านได้นั้น นักเรียนควรมีทักษะพื้นฐานทางด้านนาฏศิลป์ที่ดีด้วย โดยครูผู้สอนควรปรับพื้นฐานด้านทักษะปฏิบัติการแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้านให้ดีขึ้น ฝึกปฏิบัติเรียนรู้เกี่ยวกับนาฏยศัพท์พื้นฐาน โดยการฝึกจับ ฝึกการใช้เท้าทางด้านนาฏศิลป์ ก่อนที่จะเข้าสู่เนื้อหาที่ยากกว่าเดิม
4. ครูผู้สอนต้องนำแผนการจัดการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติการแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับมัลติมีเดียมาใช้ในแต่ละชั่วโมง ครูผู้สอนควรเตรียมตัวให้พร้อม แบ่งขั้นตอนการทำกิจกรรมให้ดีและชัดเจน เพื่อให้อยู่ในระยะเวลาที่กำหนด โดยที่นักเรียนสามารถปฏิบัติได้จริง หากครูผู้สอนไม่สามารถจัดกิจกรรมได้ครบถ้วนในแต่ละชั่วโมงจะส่งผลเสียต่อการเรียนการสอนไม่ตรงตามเวลาที่กำหนด

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาการพัฒนาทักษะปฏิบัติการแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับมัลติมีเดีย กับนักเรียนในระดับชั้นอื่นๆ เพื่อศึกษาผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กระทรวงฯ. คณะครูศาสตร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิตินา แคมมณี. (2554). *ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิตินา แคมมณี. (2555). *ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นันทน์ เรืองฤทธิ์. (2561). *การออกแบบกราฟิกสำหรับมือโปร*. (พิมพ์ครั้งที่ 1). มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- นิกุล เปี่ยมลย์. (2560). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามกระบวนการเรียนการสอนตามรูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวิส ที่ส่งเสริมทักษะการปฏิบัติงานข้างในบ้าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ปนัดดา แสนสิงห์. (2562). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของ Davies ประกอบสื่อมัลติมีเดีย เรื่อง รำวงมาตรฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- พงษ์ศักดิ์ ไชยทิพย์. (2560). สื่อมัลติมีเดียเพื่อการศึกษา. ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พิมพวดี จันทระโกศล. (2557). กระบวนการถ่ายทอดนาฏศิลป์ไทยในโรงเรียนมัธยมศึกษาภาคตะวันออก. ปริญญาโทศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- แพง ชินพงศ์. (2560). ความหมายและอิทธิพลของหนังสือเรียน. ออนไลน์. สืบค้นเมื่อ 12 มีนาคม 2565. แหล่งที่มา: <http://www.oknation.net/blog/print.php?id=152225>.
- วิมลศรี อุปรมย์. (2555). นาฏกรรมและการละคร. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อนุวัฒน์ เดชไธสง. (2553). ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนเรื่องเวกเตอร์ โดยใช้โปรแกรม C.A.R. สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมวิทยาศาสตร์ แบบปฏิบัติการตามแนวคอนสตรัคติวิซึม. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อุมาрі นาสมตอง. (2559). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ เรื่อง การประดิษฐ์ ทำรำประกอบเพลงไทยสากล กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- Partnership for 21st Century Skills. (2019). Framework for 21st Century Learning. <http://www.battelleforkids.org/networks/p21/frameworks-resources>.